

แบบประเมินบทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : การสร้างคู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามกระบวนการสอนของอาจารย์ ประภาพ ชุมถาวร

(ภาษาอังกฤษ) : THE DEVELOPMENT OF POP SONGWRITING'S TEACHING MANUAL BASED ON TEACHING METHOD OF PRAPOP CHOMTHAWORN

หัวข้อการพิจารณา

หัวข้อ	คะแนนประเมิน					ข้อแก้ไข / ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1. บทคัดย่อ			/			ผู้ให้ผลิตฯ ควรระบุรายละเอียด ต้องมีตัวอย่างร้องรำขึ้นมาด้วย
2. Abstract			/			หากมีรายละเอียดมากกว่า จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจยาก
3. บทนำ			/			ควรระบุรายละเอียด
4. วัตถุประสงค์การวิจัย/การศึกษา		/	/			
5. วิธีการวิจัย/วิธีการศึกษา		/				ควรระบุรายละเอียดมากกว่า
6. ผลการวิจัย/ผลการศึกษา			/			
7. สรุปผลการวิจัย/สรุปผลการศึกษา		/				
8. อภิปรายผล/ข้อเสนอแนะ			/			
9. เอกสารอ้างอิง			/			
10. ความใหม่และคุณค่าทางวิชาการ			/			

(อาจมีเอกสารแนบทรีอีกข้อเสนอแนะเพิ่มเติม - ถ้ามี)

การสร้างคู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน

ตามกระบวนการสอนของอาจารย์ ประภพ ชมถาวร

ชนทัช สุริยะชัย¹ * นฤทธิกา สุนทรธนผล²

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวัฒนศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาครุยังคงศาสตร์สาขาวิชา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Email: gs601130443@swu.ac.th*, nuttikas@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระบบการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร 2) เพื่อสร้างคู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร การวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิจัยแบบคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร และศิษย์อาจารย์ประภพ ชมถาวร 5 คน เกี่ยวกับการสอนการแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า จากการศึกษาพบว่าของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวรนั้น ได้ยึดแนวทางการสอนที่มุ่นเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ไม่อุปนิสัยในการอ่าน และใช้จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ให้มากและกว้างที่สุด เท่าที่จะสามารถทำได้ โดยอาจารย์ประภพ ชมถาวรได้เน้นย้ำหลักการที่สำคัญ 3 เรื่องได้แก่ 1) การคิดหาแกนความคิดหลักของเพลง 2) การวางแผนการแต่งเพลง 3) การตรวจสอบเพลงหลังจากแต่งเสร็จ และมีแนวทางการสอนคือ 1) สอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการให้มากที่สุด 2) สอนให้ผู้เรียนหาแนวคิดแกนหลักของเพลง 3) สอนให้นำความรู้ของแต่ละบทเรียนต่างๆ ต่อไปประยุกต์ใช้ 4) สอนให้ฝึกฝนให้มากที่สุด

คำสำคัญ : กระบวนการสอน, การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน

ผู้เขียน
นฤทธิกา สุนทรธนผล
อาจารย์ ประภพ ชมถาวร
ภาควิชาภาษาไทย
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรุงเทพฯ

THE DEVELOPMENT OF POP SONGWRITING'S TEACHING MANUAL BASED ON TEACHING METHOD OF PRAPOP CHOMTHAWORN

Chanatach Suriyachai¹ *, Nuttika Soontorntanaphol²

¹Master of education students (Music education) Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

²Advisor, Assistant Professor Dr., Division of Music, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

Corresponding author, Email: gs601130443@swu.ac.th, nuttikas@g.swu.ac.th

Abstract

The purposes of this research are as follows: (1) to study the basic pop songwriting teaching process of Prapop Chomthaworn; (2) to create a teaching manual for basic pop songwriting according to the teaching process of Prapop Chomthaworn. This study was qualitative research and based on interviews with Prapop Chomthaworn and his five students about teaching basic pop songwriting. The results of the research were as follows: it was found that Prapop Chomthaworn has adhered to a teaching approach that emphasizes thinking outside of the frame for students and using as much creativity and imagination as possible. He emphasized three important principles: (1) figuring out the core concepts of the song; (2) planning the songwriting; and (3) reviewing the song after composition. Moreover, his principal teaching concepts were as follows: (1) to learn how to use creativity and imagination as much as possible when teaching; (2) to encourage students to find the core concepts of the song; (3) to guide the students to apply the knowledge of each lesson together; (4) and an emphasis on the importance of diligence among students.

Keywords: Teaching process, Basic pop songwriting

บทนำ

การแต่งเพลง เป็นศิลปะและทักษะที่นักดนตรี นักการศึกษาและนักศึกษาวิชาดนตรีนั้นพึงมี (Christian V. Hauser, Daniel R. Tomal, & Rekha S. Rajan, 2560) อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้แต่งที่แตกต่างกันทางภาษาภารมณ์และความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งยังสามารถเสริมสร้างพัฒนาการด้านความคิด อารมณ์ และสติปัญญา (Giglio, 2558)

เนื่องจากเพลงสมัยนิยมในปัจจุบัน หรือที่เรียกว่าอีกอย่างว่า เพลงป็อป (Popular Music) นั้น ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ในประเทศไทย มีอุตสาหกรรมดนตรี ที่ทำหน้าที่เป็นทั้งค่ายเพลง ผู้จัดจำหน่าย อุปกรณ์เสียง ฯลฯ ยกตัวอย่างเช่น บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ บริษัท มิวสิค มูฟ บริษัท บีวีซี เทโร มิวสิค บริษัท ทวีมิวสิค และค่ายเพลงขนาดกลาง รวมไปถึงขนาดเล็ก อีกมากมาย เพื่อทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการการฟังเพลงสมัยนิยมให้ผู้ฟัง จากข้อมูลข้างต้น การแต่งเพลงสมัยนิยมขึ้น พื้นฐาน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักศึกษาวิชาดนตรี ที่สนใจความรู้ที่ได้ไปฝึกฝนพัฒนาเพื่อต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อสังคมในแง่การถ่ายทอดบริบทต่าง ๆ สะท้อนความคิดเห็นและกระแสความนิยมของสังคม เศรษฐกิจ และ แล้วัฒนธรรมในช่วงเวลาต่าง ๆ นักแต่งเพลงและนักดนตรี ได้ถ่ายทอดวิธีชีวิตความเป็นอยู่ ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ ในชีวิต ผ่านเนื้อเพลงในบทเพลงของพวกเข้า ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า เราสามารถรับรู้และเรียนรู้บริบทของสังคม เศรษฐกิจ และ แล้วัฒนธรรม ผ่านทางบทเพลงสมัยนิยมได้อีกด้วย (Barton, 2549)

อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร อาจารย์ประจำวิชา พื้นฐานการแต่งเพลงสมัยนิยม คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาดนตรีเชิงพาณิชย์ อาจารย์ประภาพ ชมถาวร เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการแต่งเพลงสมัยนิยมเป็นอย่างมาก จุดเด่นของอาจารย์ประภาพคือการแต่งเนื้อเพลงที่ใช้คำที่ง่ายต่อการเข้าใจและสามารถสื่อสารกับผู้ฟังได้อย่างลึกซึ้ง อาจารย์ประภาพ ชมถาวร นั้น มีประสบการณ์และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของการแต่งเพลงสมัยนิยม อาจารย์ประภาพเริ่มต้นการสอนวิชาแต่งเพลงที่มหาวิทยาลัยหิดลและมหาวิทยาลัยศิลปากร ตั้งแต่ปี 2556 ถึง ปัจจุบัน ซึ่งทำให้ท่านมีประสบการณ์การสอนมาแล้ว 5 ปี

ผู้วิจัยตระหนักรถึงความสำคัญ และมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขึ้นพื้นฐาน ของ อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงประสบการณ์ทั้งการแต่งเพลงสมัยนิยมและการสอนอย่าง ยาวนาน เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้ทราบกระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขึ้นพื้นฐานของ อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร และเพื่อเป็นแนวทางต่อครุ อาจารย์ รวมถึงผู้ที่สนใจวิชาแต่งเพลงในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษากระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขึ้นพื้นฐาน ของ อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร
- เพื่อสร้างคู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขึ้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการเก็บข้อมูลการวิจัยจากเอกสาร สามารถแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแต่งเพลงสมัยนิยม แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอน ทฤษฎีการสอนดูดนตรี การสร้างคู่มือ

ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ 1) ผู้ให้ข้อมูล เกี่ยวกับกระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐานคือ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร 2) ผู้เรียน คือ นิสิตนักศึกษา สาขาวัฒน์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาแต่งเพลง จำนวน 5 คน

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลขั้นปฐมภูมิและข้อมูลขั้นทุดiyภูมิ ได้แก่ 1) การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกเสียง การบันทึกภาพ 2) ได้แก่ เอกสาร วารสาร จุลสารและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอน แต่งเพลง และการแต่งเพลงสมัยนิยมเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น หอวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ห้องสมุดสาขาวัฒน์ศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ (ประสานมิตร), ห้องสมุดวิทยาลัยครุฯ คศลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ขั้นที่ 4 การจัดทำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการที่ผู้วิจัยใช้ในการดำเนินการศึกษากระบวนการสอน การแต่งเพลง สมัยนิยมขั้นพื้นฐานของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร คือ การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อมูลแบบอุปนัยและนำเสนอเป็นความเรียง ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ด้านผู้สอน ได้แก่ ภูมิหลังด้านดูดนตรีและการสอนแต่งเพลง ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร

ด้านผู้เรียน ได้แก่ ลักษณะของผู้เรียนและเจตคติที่ต่อการเรียนวิชาพื้นฐานการแต่งเพลงสมัยนิยม

ด้านเนื้อหาสาระ ได้แก่ พื้นฐานการแต่งเพลงสมัยนิยม แบบฝึกหัดการแต่งเพลงสมัยนิยม เทคนิคการแต่งเพลงสมัยนิยม

ด้านกระบวนการสอน ได้แก่ หลักการสอน วิธีการสอน เทคนิคการสอน และการประเมินผล

ขั้นที่ 5 สร้างคู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐานตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร จาก การศึกษา วิเคราะห์ เรียบเรียงเป็นเอกสารอย่างเป็นระบบ ตามทฤษฎีหลักองค์ประกอบของคู่มือของบริษัท ช่างช้วัญยืน และคณะ บริษัท ช่างช้วัญยืน และคณะ (2539)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 กระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวรนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกทั้งหมดเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านผู้สอน นำเสนอประวัติ ข้อมูล ความเป็นตัวตนของอาจารย์ ประภพ ชมถาวร โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1.1 ภูมิหลังด้านการแต่งเพลง อาจารย์ ประภพ ชมถาวร เป็นนักร้อง นักดูดนตรี และนักประพันธ์เพลง ผู้อยู่เบื้องหลังเพลงสมัยนิยมมากมาย ในวงการเพลงของประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญทางด้านการประพันธ์เนื้อร้อง ทำนอง และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นอย่างมาก ปัจจุบัน อาจารย์ ประภพ ชมถาวร เป็นอาจารย์สอนที่คณะครุฯ คศลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.2 คุณลักษณะความเป็นครู การสอนของอาจารย์ประภาพ ชมถาวร มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริงได้ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพนักดนตรี นักแต่งเพลง โปรดิวเซอร์ นักเขียน นักร้อง ศิลปิน และอื่นๆอีกมากมาย อีกทั้งอาจารย์ประภาพ ชมถาวร ใช้วิธีสร้างบรรยายการสอนในการสอนให้ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด เคารพซึ่งกันและกัน ให้เกียรติผลงานของทุกคน และวิจารณ์ผลงานกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาเท่านั้น และท่านก็ได้ยึดถือหลักการเหล่านี้มาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาทั้งหมดและปัจจุบันจึงให้ความเคารพนับถืออาจารย์ประภาพเป็นอย่างมาก

2. ด้านผู้เรียน ในการสอนวิชาการแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางของ อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร นั้น ถือได้ว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ต้องเพลงสมัยนิยมอยู่แล้ว แต่มีความไม่満ใจในตัวเองเรื่องการแต่งเพลงสมัยนิยม อย่างไรก็ตามเมื่อได้รับการสอนจากอาจารย์ ประภาพ ชมถาวรแล้ว ทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น อีกทั้งอาจารย์ ประภาพ ชมถาวรยังได้ปลูกฝังให้ นักศึกษาได้ฝึกคิด ฝึกแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชี้ช่องผลงานของตนเอง ชี้ช่องผลงานของผู้อื่น กล่าววิจารณ์งานของตนเองและผู้อื่น เพื่อให้เกิดบรรยายการแต่งการเรียนรู้ นั่นส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการไม่เพียงแค่ด้านการแต่งเพลง แต่ทำให้มีพัฒนาการทางด้านการใช้ชีวิต การอยู่ในสังคมได้ดียิ่งขึ้น อีกด้วย

3. ด้านนักเรียน ผู้วัยรุ่นนำเสนอเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่ปรากฏในการสอนวิชาการแต่งเพลง สมัยนิยมขั้นพื้นฐานของอาจารย์ ประภาพ ชมถาวร ซึ่งครอบคลุมถึงแบบฝึกหัดและบทเรียนต่างๆ ที่อาจารย์ ประภาพ ชมถาวร ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนความรู้และทักษะการแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ที่ผู้เรียนได้รับจากอาจารย์ ประภาพ ชมถาวร แบ่งเป็น 10 หัวข้อดังนี้

3.1 การเขียนความรู้สึกให้เป็น ในบทแรกนี้ อาจารย์ประภาพ ชมถาวรต้องการเน้นย้ำในเรื่องของการประเมินทักษะการถ่ายทอดของนักศึกษาแต่ละคนก่อน โดยการให้ผู้เรียน เขียนเรียงความ คนละ 1 เรื่อง ไม่กำหนดหัวข้อ การเรียนการสอนในบทนี้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการของตนเองได้อย่างเต็มที่ และไม่ยึดติดอยู่กับการแต่งเพลงที่ต้องเริ่มต้นจาก เนื้อร้อง ทำนองหรือดนตรี อีกทั้งยังเป็นการชี้ให้เห็นว่า ทุกคนมีวิธีการคิดการเขียนที่ไม่เหมือนกันอย่างสิ้นเชิง และผู้เรียนทุกคนมี ความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ๆในคลังคำพัฟฟ์ในสมอง เพียงแค่ไม่รู้วิธีการนำออกมายังงานเท่านั้นเอง ทั้งนี้ยังช่วยเพิ่มพูนความ เชื่อมั่นที่จะเริ่มการแต่งเพลงของผู้เรียนได้อย่างดีเยี่ยม

3.2 แผนผังความคิด (Mind Mapping) และ ท่อนเพลง (Song form) ในหัวข้อนี้ อาจารย์ประภาพ ชมถาวรได้ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการแตกแขนงความคิดจากการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) และ ท่อนเพลง (Song form) เริ่มต้นจากเรื่องการใช้แผนภูมิความคิดในการ กำหนดเรื่องและแกนความคิดในการแต่งเพลง โดยให้ผู้เรียนเรื่องเขียน 1 ความรู้สึก หลังจากนั้นให้แตกขยายออกเป็นคำพูดพื้นที่ได้ จากบทเรียนนี้ อาจารย์ประภาพ ชมถาวร ชมถาวรยังคงเน้นย้ำในเรื่องวิธีการคิด และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำความคิดสร้างสรรค์ออกมาจากความทรงจำให้ได้มากที่สุด โดยนำมาระยิ่งเป็นแผนภูมิความคิด ก่อน หลังจากนั้นจึงนำแกนหลักของเรื่องนั้นมาเรียบเรียงเป็นท่อนเพลง เพื่อที่จะทำให้เพลงมีการเล่าเรื่องที่มีเหตุมีผลและไม่หลุด จากแกนความคิดหลักออกไปไกล

3.3 น้ำเสียงในเพลง (Mood and Tone) ในหัวข้อนี้ อาจารย์ประภาพ ชมถาวร ได้อธิบายเรื่องการใช้น้ำเสียงในเพลง (Mood and Tone) ไว้ว่า ในสถานการณ์หรือการกระทำที่เหมือนหรือคล้ายกันนั้น อารมณ์และความรู้สึกของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามตัวประสาทฯ อย่าง

3.4 นิยมของคนเล่าเรื่อง (Point Of View) การสอนเรื่องนิยมของหรือ Point of view ในการแต่งเพลงนั้น อาจารย์ประภาพ ชมภารว ได้เน้นย้ำในเรื่องของการคิดและมองในมุมต่างๆ โดยปกติแล้วมุมมองที่นักแต่งเพลงใช้มีอยู่ 4 มุมมองดังนี้

3.4.1 เพลงที่เล่าถึงบุคคลที่สาม (3rd Person Narration) หรือพูดถึงบุคคลอื่นๆ เช่น “ในวันที่เขาได้พบกับเธออีกครั้งนึง” ในเพลงคำถามโน่ๆ ของ คัทโทะ จะเห็นว่าเพลงนี้ผู้เล่าเรื่อง กล่าวถึงเรื่องของคนอื่นและตัวผู้เล่าเรื่องเป็นคนเล่าเรื่องของบุคคลอื่น

3.4.2 การเล่าถึงตัวเอง (1st Person Narration) คือ การเล่าถึงตัวเอง (ผู้เล่า) ว่าตนเองรู้สึกอย่างไร หรืออาจารย์ประภาพพิงถึงอีกบุคคลหนึ่งเพียงแค่ไม่ได้ส่งข้อความตรงๆ ส่วนใหญ่การเล่าเรื่อง ในมุมมองนี้จะมีตัวละครเพียงแค่ 1 คน คือผู้เล่านั่นเอง

3.4.3 เพลงที่เล่าถึงบุคคลที่ 2 (2nd Person Narration) คือการเล่าเรื่องโดยที่มีตัวละครคือ ผู้เล่า กำลังพูดกับบุคคลอีก 1 คน แต่พูดถึงความสัมพันธ์ของคนๆ นั้นกับบุคคลที่ 3 อีกที

3.4.4 การเล่าเรื่องแบบตัวต่อตัว (Direct Address) ผู้เล่ากำลังพูดอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ข้อความที่จะพูดจะเป็นข้อความที่ผู้เล่าต้องการพูดกับผู้รับโดยตรง ส่วนใหญ่จะใช้คำว่า “ผม” กับ “คุณ” หรือ “ฉัน” กับ “เธอ”

3.5 ฝึกหาแนวคิดจากซื่อเพลงซ้ำ ในบทเรียนนี้ อาจารย์ประภาพ ชมภารจะให้นักศึกษาเขียนเรื่องราวที่แตกต่างกัน จากซื่อเพลงเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น เพลงที่ซื่อว่า “5 นาที” สามารถพูดเรื่องราวอะไรได้บ้าง

3.6 คุ้นเคยในการทำแบบฝึกหัดนี้ อาจารย์ประภาพ ชมภารมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้หาเพลงที่มีอยู่แล้วมาเพื่อเป็นต้นแบบแนวคิด และวิธีการเล่าเรื่องมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับแนวคิดใหม่ของผู้เรียน ซึ่งเพลงที่ประสบความสำเร็จอยู่แล้วนั้นย่อมบ่งบอกถึงคุณภาพและขั้นเชิงการเล่าเรื่อง การใช้คำที่ดี ทั้งนี้อาจารย์ประภาพ ชมภาร ได้กำชับผู้เรียนทุกคนเรื่องแนวคิดการประยุกต์ใช้นั่นว่า ห้ามลอกเลียนเพลงอื่นโดยเด็ดขาด เพราะผิดกฎหมายและจรรยาบรรณอย่างมาก ทั้งนี้ การแต่งเพลงที่เป็นของตนเองนั้นย่อมทำให้ภูมิใจมากกว่าด้วย

3.7 สัมผัสในเนื้อเพลง ในบทเรียนนี้ อาจารย์ประภาพ ชมภารได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องของฉบับลักษณ์ของเพลง ความคล้องจองของคำ ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองกับเนื้อร้อง โดยอาจารย์ประภาพ ชมภารได้กล่าวว่า “เนื้อเพลงนั้นไม่ควรไปทำลายทำนอง แต่สัมผัสถูกใจใส่ไปในทำนองนั้นต้องฟังแล้วเข้ากันได้อย่างลงตัว ยกเว้นบางที่ หรือบางจุดพิเศษที่เราจะจัดให้แตกต่าง ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่โดยรวมแล้วต้องไม่ทำลายความไพเราะของเพลง”

3.8 เป้าหมายในการเขียนเพลง ในบทเรียนนี้ เราจะเห็นว่าอาจารย์ประภาพ ชมภาร ได้เน้นย้ำในเรื่องการวางแผนการแต่งเพลง เพื่อรักษาขอบเขตในเรื่องเนื้อหาเอาไว้ เพราะหากใน 1 บทเพลงประกอบด้วยเนื้อเรื่องที่ผสมปนเปกันมากเกินไป อาจจะทำให้ผู้ฟังไม่สามารถจับใจความได้ อีกทั้งยังเป็นการกลับมาตรวจสอบเพลงของตนเองว่ามีจุดบกพร่องที่สามารถแก้ไขได้อีกรหรือไม่ ทำให้สามารถพัฒนาบทเพลงที่ยังไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และทำให้เพลงที่สมบูรณ์อยู่แล้วกลายเป็นเพลงที่เรียกว่า

3.9 สูตร Inside Out & Outside In ในบทเรียนนี้ อาจารย์ประภาพ ชมภารจะให้ผู้เรียนแต่งเนื้อเพลงท่อน A,B และ C ให้มีความหลากหลายทางการแสดงแสดงออก แล้วดูว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนนี้มากน้อยเพียงใด หลังจากนั้น

ตอนที่ 2 การสร้างคู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภาพ ชุมถาวร

คู่มือการสอนนี้ เป็นเอกสารที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สร้างเคราะห์รูปแบบ และเนื้อหาสาระต่างๆ จากเอกสาร การสัมภาษณ์ งานวิจัย และผลการศึกษาการสอนการแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภาพ ชุมถาวร โดยประกอบด้วยเนื้อหาสาระดังต่อไปนี้

- 2.1 ปกของคู่มือ
- 2.2 คำนำ
- 2.3 คำชี้แจงในการใช้คู่มือ
- 2.4 สารบัญ
- 2.5 เมื่อหาสาระ
- 2.6 หลักการสอน วิธีการสอน และเทคนิคการ
- 2.7 การวัดและเป็นผู้ประเมินผล
- 2.8 แหล่งอ้างอิง

จากการตรวจสอบคุณภาพคู่มือพบว่า คู่มือการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภาพ ชุมถาวร ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและความครบถ้วนด้านเนื้อหา อีกทั้งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งผู้วิจัยได้ปรับปรุงพัฒนาอย่างละเอียด และเหมาะสมครบถ้วนในเนื้อหา สามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในวิชาชีพได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการอภิปรายใน 2 ประเด็น ดังนี้

ตอนที่ 1 กระบวนการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ของ อาจารย์ ประภาพ ชุมถาวร

การอภิปรายรายงานผล แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า การสอนของอาจารย์ประภาพ ชุมถาวร มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริงได้ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพนักดนตรี นักแต่งเพลง โปรดิวเซอร์ นักเขียน นักร้อง ศิลปิน และอื่นๆ อีกมากมาย อีกทั้งอาจารย์ประภาพ ชุมถาวร ใช้วิธีสร้างบรรยากาศในการสอนให้ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด เคราะห์ซึ้งกันและกัน ให้เกียรติผลงานของทุกคน และวิจารณ์ผลงานกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาท่านนั้น อีกทั้งลักษณะการสอนของอาจารย์ประภาพ ชุมถาวร จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แนวคิดที่ลึกซึ้ง แล้วนำแต่ละขั้นตอนมาประกอบรวมเพื่อสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และท่านก็ได้ยึดถือ หลักการเหล่านี้มาโดยตลอด ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีทางการศึกษาของ ดร.สไตนอร์ เป็นรูปแบบของการบรรยาย (Description) ที่เน้นการให้ความหมาย (Definiens) ของคำสำคัญหรือแนวคิด (Definendum) ซึ่งมีความหมายที่กล่าวแล้วมีการขยายความเป็นลำดับ เพื่อให้เห็นความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันไปจนเกิดเป็นความสมบูรณ์ (ณรุทธ์ สุทธิจิตต์, 2555)

และคณะ (2539) ซึ่งประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ คำชี้แจงในการใช้คู่มือและการเตรียมการที่จำเป็น เนื้อหาสาระการสอนการแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน พร้อมแบบฝึกหัด การวัดและประเมินผล และแหล่งอ้างอิง/แหล่งข้อมูล ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน จากนั้นจึงได้นำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงและพัฒนาคู่มือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการสอน การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำคู่มือไปใช้ในแนวทางการสอนและฝึกทักษะ การแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ควรมีการศึกษาอย่างละเอียด พร้อมทั้งทดลองฝึกฝนด้วยตนเอง รวมทั้งศึกษาจากแหล่งความรู้อื่นเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดการดำเนินการสอนที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. ควรมีการปะยุกต์ใช้ วิธีการ แบบฝึกหัดต่างๆ ให้เข้ากับบริบทในการสอน เช่น การวัดและประเมินผล เป็นต้น

ข้อเสนอเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการนำคู่มือการแต่งเพลงสมัยนิยมขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางกระบวนการสอน ของ อาจารย์ ประภพ ชมถาวร ไปทดลองใช้เพื่อประเมินประสิทธิภาพและความเหมาะสมของคู่มือ พร้อมทั้งปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป
2. ควรมีการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเรื่องการแต่งเพลงสมัยนิยม ของนักแต่งเพลงท่านอื่น หรืออาจารย์ท่านอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความหลากหลายขององค์ความรู้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- [1] Barton, G. M. (2549). *The real state of music education: What students and teachers think*. Music Education, Research and Innovation Journal (MERI).
- [2] Christian V. Hauser, Daniel R. Tomal, & Rekha S. Rajan. (2560). *Songwriting : Strategies for Musical Self-Expression and Creativity*. Rowman & Littlefield Publishers
- [3] Giglio, M. (2558). *Creative Collaboration in Teaching*. Hounds mills, UK: Palgrave Macmillan.
- [4] ปรีชา ช้างหวายยืน และคณะ. (2539). *เทคนิคการเขียน และผลิตตำรา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] ณรุทธิ์ ศุทธิจิตต์. (2555). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.